

Auktionshuset

I denne bygning lå A/S Glyngøre Fiskeauktion. Fiskeauktionen blev stiftet i januar 1961. De lokale fiskere ønskede bedre vilkår for afsætning af deres fangst.

Mange fiskere stod i et afhængighedsforhold til fiskeeksportørerne. De fiskere, som investerede i egen båd, kunne låne op til 50 % af fartøjets pris i Fiskernes Låneforening i Glyngøre. Resten af købssummen lånte de som regel i banken eller i sparekassen i Nykøbing med en af Glyngøres fiskeeksportører som kautionist. Som modydelse forpligtede fiskerne sig til at levere fangsten til den pågældende eksportør til den pris, han ville give.

Priess & Co. var langt den største eksportør i Glyngøre. De kunne til enhver tid udkonkurrere byens øvrige eksportører ved at sænke prisen i en periode. Derudover afregnede Priess & Co. som oftest først, når de havde solgt fisken på de Europæiske markeder.

Konkurrencen var således minimal, så fiskerne hilste den nye fiskeauktion velkommen.

Auktionerne foregik på den måde, at fiskerne leverede deres fisk til auktion. Her blev de vejet af auktionsmesteren, som herefter satte skibets nummer på kassen, så den retmæssige ejer kunne identificeres. Herefter kunne der bydes. Når prisen var fundet, skulle der afregnes. Fiskerne måtte af med en vis procentdel i auktionsomkostninger.

Auktionsmester Folmer
Andersen leder dagens auktion.

Fotograf Poul Jensen, Skive Folkeblad

Fiskeribetjent Kaj Olesen og
auktionsmedhjælper Jens Vilhelm Andersen
kontrollerer ål, inden auktionen kan begynde.

Fotograf Lindy Jørgensen, Skive Folkeblad

Der blev primært solgt levende fisk på Glyngøre Fiskeauktion, men også brislinger og rensede
rødspætter fandt vej til auktionshuset.

Auktionsmester Folmer Andersen står ved
bassinerne til de levende fisk i auktionshallen.

Fotograf ukendt

Brislinger blev kaldt skidtfisk og blev brugt til dyrefoder og fiskemel. Når fiskerne havde fanget
brislinger, og de atter var på vej mod havn, ringede de til auktionsmesteren for at angive et skøn over,
hvor mange tons de havde fanget. Så gik auktionarius i gang med at finde en køber til fangsten. Hvis
det lykkedes, stod der en bil klar på haven til at tage imod brislingerne. De blev losset over i lastbilen via
et transportbånd. Lastbilen blev vejjet før og efter losning, så en pris kunne beregnes.

Fiskebestanden var stærkt faldende op gennem 1980'erne, og i midten af 80'erne blev der landet så få fisk i Glyngøre, at auktionen lukkede.

Fiskernes hus

I den anden ende af auktionshuset lå "Fiskernes hus". Her havde fiskerne redskaber og et toilet. Toilettet blev varmet op af rummets eneste lyskilde – en petroleumslampe. En af byens gamle fiskere kan stadig huske, dengang både lampen og petroleumsdunken blev stjålet. Det gjorde toiletbesøgene til en kold og mørk fornøjelse.

I dag er "Fiskernes hus" privatejet. Byens billardklub har klublokaler i den gamle auktionshal.

Tekst og fotos: Glyngøre Kulturstation og Sallingsund Lokalarkiv.